

هزار سال شعر و نقاشی شرقی

پیشگفتار: پیر لوری

مقدمه درباره نقاشی اسلامی: میشل باری

ترجمه: مهشید نونهالی

۱۱	پیش‌گفتار
۱۵	فراسوی شرق و غرب:
	سخنان و تجسم‌های دل،
	نوشتهٔ پیر لوری
۳۷	درآمدی کوتاه بر نقاشی اسلامی،
	نوشتهٔ میکائیل باری
۴۶	دادنامه، زُهیر بن أبي سُلمی
۵۰	ستایش تن، امرؤ القیس
۵۵	دگردیسی‌ها، طرفة
۵۷	بیابان و قانونش، لَبِیدُ بْنُ رَبِيعَ
۶۳	قانون وارونه، الشَّنَفْرَی
۶۶	پرندهٔ غیاب، هجرانی سوزان تراز اخگر، مجذون
۷۰	زیان نگاه، باده‌های سه‌گانه، عشق در بندهم کرده، مجذون
۷۳	رویا، فراموش‌کن، مجذون
۷۸	وانهادگی، خنساء
۸۱	جانم در جانش، جَمِيل
۸۳	سایهٔ زن، كُثيَر عَزَّة
۸۷	جواهری در خانه‌ام، جریر
۹۶	شبانه، عمر بی ابی رَبِيعَ
۹۹	دلتنگ او، بشار بن بُرُد
۱۰۲	پوستم لبریز از عشق است، عَرِجِی
۱۰۴	آبانگبین، ابو نُواس
۱۰۶	زنگی تازه، ابو نُواس
۱۱۱	آنچاکه همه چیز پایان می‌گیرد ابوالعتاهیه
۱۱۶	وقتی زیان راست می‌گوید جذون خاموش می‌ماند، ابوالعتاهیه
۱۱۹	چند همسری، بُهلوں
۱۲۱	فریاد پیروزی، ابو تمام

- ۲۱۱ شراب عرفان، ابن فارِض
 ۲۱۵ خنده، عطار
 ۲۱۹ سوختن، عطار
 ۲۲۰ کوس رحلت، سعدی
 ۲۲۳ حکمت، سعدی
 ۲۲۴ گل و گل، سعدی
 ۲۲۶ ای دوست، سعدی
 ۲۲۹ جام، صیاد حمزه
 ۲۳۰ رباعیات، مولوی
 ۲۳۲ قصه جان، مولوی
 ۲۳۴ آرزو، مولوی
 ۲۳۷ همه‌شب، من و تو، مولوی
 ۲۴۲ بی خودم از عشق تو، یونس امره
 ۲۴۴ این قلب که هدیه، یونس امره
 ۲۴۶ دنیا همه از تو، یونس امره
 ۲۴۹ به همه کسانی که می‌مانند درود، یونس امره
 ۲۵۰ بی رخ یار، حافظ
 ۲۵۱ روزی...، مژده ای دل، حافظ
 ۲۵۲ ما عاشقان جسوریم، ابو حمید
 ۲۵۴ برای توجه اهمیت دارد کایگوشوز آبدال
 ۲۵۶ افسانه حیوانات، کایگوشوز آبدال
 ۲۵۹ بیش و کم، پیمان عشق، جامی
 ۲۶۰ عشق بازی می‌کنم با نام او، جامی
 ۲۶۲ پس من کجا می‌گردم، اشرف اوغلو عبدالله
 ۲۶۳ سرمستی، نفعی
 ۲۶۸ غزل مجنون، فضولی
 ۲۷۰ ارغوانی، باقی

- ۱۲۸ هجائيه، ابن رومي
 ۱۳۰ دفاع از خلافت، ابن المُعَتَّز
 ۱۳۵ افتخار عرب، مُتَّبَّى
 ۱۳۷ پادشاهی جمشید، فردوسی
 ۱۴۳ چوشاخ تoram من توبنیاد باش، فردوسی
 ۱۴۵ کای کشته بر دست من، فردوسی
 ۱۵۲ بھار، صنوبری
 ۱۵۴ مادر می، رودکی
 ۱۵۶ شاد زی، رودکی
 ۱۵۸ چکامه برای مادر اسیر، ابو فراس حمدانی
 ۱۶۱ زنجیر عشق، رابعه بلخی
 ۱۶۳ بیشتگمشده، ابن زیدون
 ۱۶۶ هرسؤالی، عنصری
 ۱۶۷ عشق گستاخ، فرخی سیستانی
 ۱۶۸ عاشق شدن ویس بر رامین، گرگانی
 ۱۷۰ نوروز، منوچهری
 ۱۷۵ عقاب، ناصر خسرو
 ۱۷۶ رباعیات، عمر خیام
 ۱۷۹ آنجای جاوید، ابن حمیدیس
 ۱۸۴ قانون عشق، ابن اللبانه
 ۱۸۷ لیلی و مجنون در مدرسه، نظامی
 ۱۹۰ کشنن بهرام اژدها را، نظامی
 ۱۹۵ در مدح عماد الدین فیروز شاه، انوری
 ۲۰۰ دولت عشق، سنایی
 ۲۰۳ پیری، اسامه بن مُنقد
 ۲۰۴ نوزایی، خاقانی
 ۲۰۸ مرثیه، خاقانی

- ۲۷۳ دروغگو، خطایی
- ۲۷۴ بوفضول، صائب تبریزی
- ۲۷۵ شاعریم ما، شیخ غالب
- ۲۷۶ جان یا جانان، تعویذ، احمد ندیم
- ۲۷۷ تعویذ عشق، احمد ندیم
- ۲۷۸ بی‌فایی دنیا، حاجی نعمت‌الله مکری
- ۲۷۹ سیر کمال، ملک جان نعمتی
- ۲۸۰ خانه‌ام نیما یوشیج
- ۲۸۱ آن مرغ فریاد و آتش، محمد رضا شفیعی کدکنی
- ۲۸۲ ناتوانی، پروین اعتصامی
- ۲۸۳ مثل شبی دراز، منوچهر آتشی
- ۲۸۴ شراب نور، سیمین بهبهانی
- ۲۸۵ ترانه دریا، یحیی کمال
- ۲۸۶ چشم‌هایم، ناظم حکمت
- ۲۸۷ آب و هوای عالی، اورهان ولی
- ۲۸۸ هرشب، مليح جودت آندای
- ۲۸۹ نان و ستاره‌ها، اوکتای رفعت
- ۲۹۰ معشوقه، عبدالوهاب البیاتی
- ۲۹۱ منتظر هیچ کس نماندم، محمود درویش
- ۲۹۲ توصیف، انسی الحاج
- ۲۹۳ دگرگشت‌های استوایی، سعدی یوسف
- ۲۹۴ شهر سراب، بدر شاکر السیاب
- ۲۹۵ مروارید، آدونیس

سینان بیگ،
تصویر سلطان محمد دوم
فاتح
(۱۴۸۱-۱۴۳۲)،
نگارگری، استانبول،
حدود ۱۴۸۰ م.
کتاب خانه کاخ توپکاپی،
استانبول.

کتاب حاضر خواننده را به سفری برای نوآموزی می‌برد، سفری که شاید از طریق گلچینی از آثار نمایانگر یکی از تمدن‌های عمدۀ تاریخ بشر به مسیری رازآموز بدل شود. در دورانی که اشاره به دنیای اسلام یادآور تصاویر غالباً منقبض و حتی در هم کشیده‌ای است، این کتاب در بهروی فضای عشق و درمانگی، و لرزش‌های شادی یا نومیدی ای می‌گشاید که شاعران ایرانی و ترک و عرب پدیدار ساخته‌اند. این کتاب رویه‌هایی از حساسیتی را آشکار می‌سازد که گاهی، به محض اینکه سخن از عشق یا اضطراب آن در برابر مرگ به میان می‌آید، بسیار نزدیک به حساسیت اروپایی است. بعد جهانی این نوشته‌ها هماهنگی‌هایی در ذهنمن ایجاد می‌کند که هرگونه نیاز به توضیح اضافی را از میان می‌برد؛ این امتیاز هنر است که ضمیر آگاه را متأثر می‌سازد. تصاویر شاعرانه مستقیم با ما سخن می‌گویند و به حقیقت با ما سخن می‌گویند، یا به عبارتی از دل به دل. شعر، حتی برای کسانی که صحراهای عربستان یا باغ‌های شیواز را ندیده‌اند، «غرابت اصیل» را از ورای قرون‌ها و اقلیم‌ها به ما منتقل می‌کند.

«چه نزدیک است جان تو به جانم
که هرچیزی که اندیشی بدانم
ازین نزدیک تر دارم نشانی
بیا نزدیک و بنگر در نشانم»
مولانا

منسوب به مظفرعلی،
رستم در تعقیب اکوان،
نگارگری، تبریز، ۱۵۳۵-۱۵۴۰.
مجموعه شاهزاده صدرالدین
آقا خان، ژنو.

تولیدیک تمدن

نقطۀ آغاز تاریخی فرهنگ سه‌گانه ایرانی و ترک و عرب در این کتاب عربستان مرکزی است. این به‌واقع یک معماست. عربستان در سده ششم یا هفتم میلادی دارای فرهنگی کهن مانند یونان و مصر و بین‌النهرین نیست. چارچوب جغرافیایی محدودیت‌های بسیار سختی برای مردمان عرب‌زبان قابل می‌شود. نخست محدودیت در فضای این چهارضلعی بسیار وسیع که شش برابر فرانسه است، از سه سو محدود به دریاست، و گسترهای بزرگ بیانی آن را از زمین‌های حاصلخیز و مراکز شهری بین‌النهرین و سوریه جدا می‌کند. به همین دلیل آن راجزیره عربستان می‌نامیدند که تا امروز هم در خاور نزدیک از همین نام استفاده می‌شود. قیویندهای اقتصادی از همه سخت‌تر است: کشاورزی

صفحه بعد
امپراتوری عثمانی و مدیترانه؛
مغرب و خاور میانه،
نقشه‌نگاری، استانبول، اواخر
سده شانزده. کتاب خانه دانشگاه، استانبول.

برون شد نجیب‌جهان نیز
کندی بدست آزاده‌ای نیز
سر روزش بمحبت از من غذا
کمی برگرداند اپسانکار
دشنه‌ند زرین کمی باره بو
بچشم اند زده کارند برای
بنیانشش زندگ بزم زدش،
بیاید کرفتن بزم کند
کندی بدست آزاده‌ای نیز
جوارم بیدیش کاران بد
جواد شایله برو برد
چونکه اند زده کارند برای
بر زم زدن کارون رشت تیار
بنیانشش کردون بخجر تباه
بیاید کرفتن بزم کند

پنداخت رنگی کنند
نمی‌خواست کارد مرسک پنداشت